

ΦΕΜΙΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΦΥΛΟ

Γράφει η Νίκη Καλτσόγια
Ομότιμη Καθηγήτρια

Η κατάθεση στη Βουλή του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης για τη «νομική αναγνώριση της ταυτότητας φύλου» και η συζήτηση που έχει αρχίσει παρουσιάζει ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον, γιατί αγγίζει πολλές πλευρές όχι μόνο για την προστασία της προσωπικότητας ατόμων που ζητούν την αναγνώριση άλλου φύλου απ' αυτό που αναγράφεται στα δελτία ταυτότητάς τους. Αναγραφή που κατά γενικά αρχή απεικονίζει το βιολογικό τους φύλο. Οι συζητήσεις στη Βουλή έχουν πάρει πολιτικές διαστάσεις, με δύο βασικές όψεις. Συζητήσεις που επιδιώκουν τη δικαιοσύνη των αιτούντων για τη νομική αναγνώριση του φύλου στο οποίο υποστηρίζουν ότι ανήκουν και στα επιχειρήματα υπέρ του βιολογικού φύλου, ως του μόνου στοιχείου της προσωπικότητας των ατόμων. Το αίτημα αυτό αφορά μικρή ομάδα ατόμων. Όμως αυτό δε σημαίνει ότι η πολιτεία δεν πρέπει να σταθεί στα αιτήματα πολιτών της για το σεβα-

σμό της προσωπικότητάς τους. Η φύση προσδιόρισε το ρόλο των δύο φύλων, άνδρα και γυναίκας, για τη διαίωσιση του ανθρώπινου είδους, όπως για κάθε άλλο είδος ζωής στον πλανήτη. Αυτές τις διαπιστώσεις επιβεβαιώνει κατηγορηματικά η ιατρική επιστήμη κατά τρόπο απόλυτο. Σε μια δημόσια συζήτηση σε βραδινή εκπομπή της NET προ καιρού, διακεκριμένος Έλληνας καθηγητής της Ιατρικής είπε χαρακτηριστικά πάνω στο θέμα αυτό: «Όχι μόνο το σώμα της γυναίκας είναι πλασμένο να φέρνει το νέο άνθρωπο στον κόσμο, αλλά από την ίδια τη στιγμή της σύλληψης αρχίζουν αλλαγές όχι μόνο στο σώμα αλλά ακόμα και στα αισθήματα για να μπορέσει η γυναίκα να δεχτεί το μεγάλο βάρος –αλλά και θαύμα– να φέρει νέα ζωή στον κόσμο». Αλλά και σε επιστολή του στην εφημερίδα Καθημερινή (3.10) ο γιατρός Θεόδ. Δόσιος, γράφει μεταξύ άλλων: «Ζούμε στον αιώνα της απόλυτης ελευθερίας του ατόμου και ως φιλελεύθεροι πιστεύουμε ότι οι ενήλικοι είναι απολύτως ελεύθεροι να επιλέγουν τον ή τη σεξουαλικό(κή) τους σύντροφο, ακόμα και από το ίδιο

φύλο. Ωστόσο αυτή η επιλογή του συνιστά απλώς αλλαγή σεξουαλικής συμπεριφοράς. Σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να χαρακτηριστεί αλλαγή της ταυτότητας φύλου. Δηλαδή ένα άτομο που φέρει ζεύγος χρωματοσωμάτων xy ανήκει πάντοτε στο ανδρικό φύλο, ανεξάρτητα από τις σεξουαλικές του προτιμήσεις.» Όμως αυτά τα εκ φύσεως χαρακτηριστικά οι κοινωνίες των ανθρώπων, στην ιστορική τους εξέλιξη, τα πλαισίωσαν με αντιλήψεις και θεωρίες που οδήγησαν στην περιθωριοποίηση των γυναικών. Οι αγώνες τους για την αναγνώριση των δικαιωμάτων τους υπήρξαν μακροχρόνιοι και καταγράφονται στη νεότερη ιστορία ως φεμινιστικό κίνημα. Η θεωρία της Σιμόν ντε Μπουβουάρ «γυναίκα δε γεννιέσαι, γίνεσαι», κυριάρχησε στους αγώνες των γυναικών..

Το θέμα της ταυτότητας του φύλου δεν είναι ασήμαντο, επειδή αφορά τα δικαιώματα μικρής μειοψηφίας ανθρώπων. Η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας σε πλήρη σύνθεση της Ιεραρχίας της Ελλάδος, υπό την προεδρία του αρχιεπισκόπου κ. Ιερωνύμου, εξαπέλυσε δριμύ «κατηγόρω» και ζήτησε την απόσυρση του νομοσχεδίου για την ταυτότητα φύλου, με το αιτιολογικό ότι «το προτεινόμενο νομοσχέδιο προκαλεί το αίσθημα της κοινωνίας και τορπιλισμό του ιερού θεσμού της οικογένειας». (εφ.Καθημερινή, 6.10). Απόλυτα τεκμηριωμένο είναι το άρθρο στην εφημερίδα Ριζοσπάστης της 1ης τρέχοντος μηνός, με τίτλο: «Η θέση του ΚΚΕ για την «ταυτότητα φύλου» και οι ανορθολογικές θεωρίες της κυβέρνησης» (σελ. 27, υπογράφει Ευ. Χ.). Ασφαλώς δεν πρέπει να υποτιμήσει κανείς εκτός από τις ανθρωπολογικές διαστάσεις του προβλήματος και τις πολιτικές του διαστάσεις και αυτές αναδεικνύει το άρθρο αυτό του Ριζοσπάστη: «Η ουσία των απόψεων του κυβερνώντος ΣΥΡΙΖΑ δεν περιορίζεται στον τρόπο που αντιλαμβάνονται το φύλο. Βρίσκεται στην απολυτοποίηση της ατομικής εμπειρίας ως αφετηρίας και πηγής προέλευσης της γνώσης, σε βάρος της κοινωνικής εμπειρίας, σε βάρος τελικά της αντικειμενικής πραγματικότητας. Βάζει με τον τρόπο αυτό το λιθαράκι του να εμποδώνεται στη συνείδηση και τον τρόπο ζωής η αναζήτηση «ατομικής λύσης» στα κοινωνικά προβλήματα, στα αδιέξοδα για τα οποία ευθύνεται η σημερινή κοινωνία.»

Η συζήτηση ειδικά του νομοσχεδίου αυτού στη Βουλή έχει αναμφισβήτητο μεγάλο ενδιαφέρον. Είναι μια ακόμα καταγραφή του συγκρουσιακού χαρακτήρα λειτουργίας του ελληνικού πολιτικού συστήματος, όπου τα κομματικά συμφέροντα Κυβέρνησης και αντιπολίτευσης αντικαθιστούν τον υπεύ-

θυνο πολιτικά λόγο μέσα στις αρχές της Δημοκρατίας, του Κράτους Δικαίου και του σεβασμού των δικαιωμάτων των πολιτών και βέβαια στα πλαίσια των αξιών του πολιτισμού μας. «Η μόδα είναι με το μέρος του φύλου των Αγγέλων. Αρθρώνει τη γλώσσα των φύλων που δεν έχουν φύλο. Κι' εδώ μιλάω στην κυριολεξία. Στις πασαρέλες, το πρότυπο της ομορφιάς λογοκρίνει τα χαρακτηριστικά του φύλου, όπως λογοκρίνει και το παραμικρό ίχνος ερωτισμού. ... Αν δεν υπάρχει φύλο βιολογικό, αν δεν υπάρχει φύση, τότε γιατί χρειάζεται να παρέμβεις στη φύση για να αλλάξεις το βιολογικό σου φύλο;» γράφει στο άρθρο του στην εφημερίδα ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ της 2ας του μηνός, ο Τάκης Θεοδωρόπουλος, με τίτλο: «Τα φύλα δεν έχουν φύλο».

Εκείνο που δεν έθιξαν οι ομιλητές στη Βουλή και οι αρθρογράφοι είναι ότι τελικά στο όνομα της μετανεωτερικότητας δεν μηδενίζουμε απλά βασικές αξίες του πολιτισμού μας, που αφορούν τον ίδιο τον άνθρωπο και την ανάπτυξη της προσωπικότητάς του. Αντίθετα με κάθε τρόπο, στο όνομα μιας δήθεν απελευθέρωσης, τον καθιστούμε εχθρό της ίδιας της κοινωνίας, αλλά και έρμαιο στις βουλήσεις της αγοράς, αυτής που στο όνομα μιας ιδεολογίας απελευθέρωσης, δήθεν ανθρωπιστικής ή ριζοσπαστικής, τον ρίχνουμε βόρα σε μια άναρχη κοινωνία, που μόνη αξία της είναι το χρήμα και η εκμετάλλευση του ανθρώπου.

Και ένα τελευταίο ερώτημα: Ποιες είναι οι θέσεις στο θέμα αυτό του σημερινού φεμινισμού; Φαίνεται ότι πλέον το έχει παρασύρει κι' αυτό η μετανεωτερικότητα. Αποδέχεται ή και πρωτοστατεί σε κάθε αίτημα κοινωνικής ομάδας, στο όνομα της απελευθέρωσης του ατόμου. Είναι το «μεταφεμινιστικό κίνημα». Κι' όμως το φεμινιστικό κίνημα στις σημερινές πολυπολιτισμικές κοινωνίες θα είχε ένα τεράστιο ρόλο να παίξει για τη θέση των γυναικών στον κόσμο. Ίσως γιατί πίστεψε ότι η απελευθέρωση της γυναίκας έχει επιτευχθεί, τουλάχιστον στη Δύση. Πόση άγνοια για τις νέες μορφές υποδούλωσης του ατόμου εξαιτίας της πίστης του σ' έναν ακραίο ατομικισμό που υπηρετεί ασύστολα τα συμφέροντα της αγοράς, απώλεια της ταυτότητας και της αξιοπρέπειας τελικά του ατόμου. Κι' ακόμα πόση αδιαφορία για τη θέση των γυναικών στον μουσουλμανικό κόσμο, αλλά και στα εκατομμύρια γυναικών προσφύγων που κατακλύζουν τις χώρες της Ευρώπης. Σ' ένα παλαιότερο άρθρο μου κατέληγα ότι «ζούμε σε άφιλες και άφυλες κοινωνίες» κι' αυτός είναι ένας μεγάλος εφιάλτης στην εποχή μας.

Η ΜΥΤΙΛΗΝΙΑΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΣΥΔΝΕΥ ΚΑΙ ΝΝΟ

ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ

Σάββατο 11 Νοεμβρίου 2017

@ 7.30 μμ

**Για την Εορταστική Επέτειο των 105 Χρόνων
από την Απελευθέρωση της Λέσβου 1912 – 2017**

&

**την 35η Επέτειο από την ίδρυση
του “Μυτιληναϊκού Σπιτιού”**

Ζωντανή μουσική από την ορχήστρα «Παράδεισος»

Θα τιμηθεί το Διοικητικό Συμβούλιο της χρονιάς 1982
καθώς και οι πρώην πρόεδροι της Αδελφότητας.

Είσοδος μετά φαγητού και ποτού
\$65 για μεγάλους και \$20 για παιδιά

Όλοι ευπρόσδεκτοι

Παρακαλούμε κλείστε τις θέσεις σας εγκαίρως με τους:

Παναγιώτης Ψωμάς:	0402207 546
Δημήτρης Μπαρμακέλλης	0420 996 377
Ανδρέας Τσουνής	0401 268 888